

3 Ιουλίου 2003

Ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κώστας Σημίτης, κατά την έκτακτη συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής για εκλογή νέου Γραμματέα και Εκτελεστικού Γραφείου, εκτός κειμένου διανεμηθείσης ομιλίας του (βλ. σελ. 7-8) είπε επί λέξει τα εξής:

«Να μιλήσουμε για το πού ήταν η Ελλάδα του χθες και πού βρίσκεται η Ελλάδα του σήμερα και σε ποια κατεύθυνση προχωράει. Να ξεσκεπάσουμε, συντρόφισσες και σύντροφοι, τις πολλές υποκρισίες, τις οποίες πολλοί από εμάς αποδέχονται. Και τις αποδέχονται χωρίς να σκέφτονται παραπέρα.

Ποιες; Ότι δήθεν έξω πάμε καλά και μέσα όχι. Ότι δήθεν δεν νοιαζόμαστε για τη μισή ελληνική κοινωνία και αδιαφορούμε για το τι συμβαίνει σε αυτήν. Ότι απασχολούμαστε με τα μεγάλα θέματα, ότι εμείς είμαστε μόνο για τα μεγάλα και ότι τα θέματα του πολίτη δεν μας αγγίζουν.

Τα αποκαλούμενα «μεγάλα θέματα», συντρόφισσες και σύντροφοι, είναι ο ακρογωνιαίος λίθος για μια Ελλάδα, που υστερεί σε σχέση με τους εταίρους της και που δεν θέλει να υστερεί και θέλει να ξεπεράσει αυτή την υστέρηση.

Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος: Η προσπάθεια για την επίλυση των εθνικών θεμάτων -και αυτό είναι ένα πολύ δυνατό παράδειγμα- αν πετύχει (που έχει προχωρήσει και πετυχαίνει) δεν οδηγεί σε μια Ελλάδα με μεγαλύτερη ασφάλεια; Η μεγαλύτερη εθνική ασφάλεια δεν οδηγεί κατ' επέκταση σε μια κοινωνία με αυξημένες δυνατότητες, για τη στήριξη του κοινωνικού κράτους και την άνοδο των εισοδημάτων; Ποιος θέλει από εμάς να δίνουμε το 4% και το 5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος για εξοπλισμούς; Το θέλουμε σήμερα, γιατί υπάρχουν οι κίνδυνοι. Αλλά η προσπάθεια να εξαλείψουμε τους κινδύνους δεν είναι προσπάθεια μεγάλη; Είναι αδιάφορη για τους πολίτες; Δεν ενδιαφέρει την Ελλάδα; Και ασφαλώς ενδιαφέρει την Ελλάδα και αν πετύχουμε, τα αποτελέσματα θα φανούν στην τσέπη του πολίτη.

Η επιτυχημένη Προεδρία στην Ευρωπαϊκή Ένωση τι ήταν; Ήταν μια άσκηση δημοσίων σχέσεων και είμαστε εμείς καλοί στις δημόσιες σχέσεις, γι' αυτό πετύχαμε στην άσκηση της Προεδρίας; Δεν πετύχαμε γι' αυτό την Προεδρία, δεν θέλαμε να πετύχει γι' αυτό η Προεδρία. Γιατί υπάρχουν εκατοντάδες θέματα που συζητούνται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα οποία αφορούν τον Ευρωπαίο πολίτη και κατ' επέκταση τον Έλληνα πολίτη: Από την αγροτική πολιτική, την κοινωνική πολιτική και την εργασία μέχρι τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης και το Ταμείο

Συνοχής, όπου αν έχουμε δυνατή θέση, μπορούμε να διαπραγματευτούμε καλύτερα. Και υπάρχει κανένας από εσάς που αμφιβάλλει ότι μετά από αυτή την Προεδρία έχουμε μια καλύτερη θέση; Ότι μπορούμε να προβάλλουμε με περισσότερο κύρος τα επιχειρήματά μας;

Γιατί στη διαπραγμάτευση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής η Ελλάδα ήταν η μόνη χώρα που απέσπασε μια αυξημένη ποσόστωση γάλακτος; Και η Πορτογαλία, η οποία επίσης είχε μια ποσόστωση, όχι για την ήπειρο, για τις Αζόρες, αλλά μόνο η Ελλάδα απέσπασε για την ήπειρο αυτή την ποσόστωση. Τυχαίο ήταν; Μόνο χάρη μας έκαναν, επειδή είχαμε την Προεδρία ή πείσαμε με τα επιχειρήματά μας, πείσαμε με την προσπάθειά μας; Πείσαμε, γιατί ο Υπουργός Γεωργίας ασχολήθηκε βδομάδες, μέρες, ώρες, μήνες για το αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης κι εγώ ο ίδιος επενέβην μία, δύο, τρεις, τέσσερις φορές.

Κάποιοι, λυπάμαι να το πω, δεν ξέρουν πού ζούμε. Ότι ζούμε σε μια χώρα, η οποία είναι διασυνδεδεμένη με το περιβάλλον της και πρέπει να αναπτύξει αυτή τη σχέση με το περιβάλλον. Δεν ζούμε στο χωριό μας, δεν ζούμε στη συνοικία μας και λυπάμαι πολύ που κάποιοι (και από εμάς) διαπίστωσαν γρήγορα και εύκολα ότι «απέτυχε η Προεδρία!». Αυτό είναι επίπεδο σοβαρής συζήτησης;

Σύντροφοι και συντρόφισσες, πρέπει συγχρόνως να κάνουμε κατανοητό όταν μιλάμε και κάτι άλλο. Πολλοί νομίζουν ότι μια που προχωρεί το ένα θέμα, ταυτόχρονα θα λυθούν όλα τα άλλα προβλήματα. Μα, δεν λύνονται ταυτόχρονα όλα τα προβλήματα.

Πρέπει να υπάρχει πρώτα η πρόοδος και η σταθερότητα, να υπάρχουν οι φόροι που εισπράττονται, να υπάρχουν οι πόροι για να γίνουν τα υπόλοιπα έργα. Πρέπει να γίνει διαπραγμάτευση στην Ε.Ε. για να αποκτήσουμε τα χρήματα. Και υπάρχουν δυσκολίες σε ένα εγχείρημα πραγματικής αλλαγής στη χώρα, στην κοινωνία.

Να αναδείξουμε ότι προχωρούμε μια συνολική προσπάθεια και όχι την εύκολη λύση της διαχείρισης πελατειακών παροχών. Να μιλήσουμε για τις υστερήσεις, τις παραλείψεις, όπου υπήρχαν, την έλλειψη σχεδιασμού, όπου παρατηρήθηκε. Τη χαμηλή αποτελεσματικότητα, όπου διαπιστώθηκε.

Είμαστε τμήμα της ελληνικής κοινωνίας και μιλώντας γι' αυτά δίνουμε μια εικόνα της ελληνικής κοινωνίας, για να ξέρουν οι πολίτες, πού βρίσκονται.

Να μιλήσουμε με θάρρος και ειλικρίνεια. Κανείς δεν χάνει, όταν μιλάει με ειλικρίνεια. Να αναδείξουμε τις προοπτικές που δημιουργήσαμε και δημιουργούμε, να μη χαϊδεύουμε αυτιά, αρνούμενοι τις αναμετρήσεις που πρέπει, να μη θέλουμε να είμαστε συνεχώς αρεστοί και να αναδείξουμε τη συνευθύνη και τις υποχρεώσεις των πολιτών.

Υπάρχει επέμβαση τώρα για να γίνουν οι Υγειονομικοί Χώροι Ταφής Απορριμμάτων. Αργήσαμε, αργήσαμε. Και αργήσαμε γιατί οι Δήμοι, οι Κοινότητες δεν ήθελαν. Πληρώσαμε πρόστιμο στα Χανιά, στον Κουρουπιτό, πληρώσαμε πολλά λεφτά του ελληνικού λαού. Και πάντα υπήρχε ο φόβος της αναμέτρησης με αυτούς που διατηρούσαν αυτή την παράνομη κατάσταση, που επιβάρυνε το ελληνικό δημόσιο. Δεν πρέπει να έχουμε αναστολές. Ποτέ, λοιπόν, αναστολές, όταν διακυβεύεται το συμφέρον του τόπου.

Γιατί, συντρόφισσες και σύντροφοι, εγώ πιστεύω και πιστεύω ότι αυτό είναι και το πιστεύω του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι είμαστε εδώ για να εκπαιδεύουμε πολιτικά, να δίνουμε το παράδειγμα. Δεν είμαστε εδώ, όπως το κάνει η Νέα Δημοκρατία, για να αρέσουμε στον κόσμο και να εισπράττουμε μόνο ψήφους. Θέλουμε να αλλάξουμε την Ελλάδα. Γι' αυτό παλεύουμε».